

Bilag.

Andragender.

I Rigsdagen 1907—08 indbragtes i Rigsdagen følgende Andragende fra „Centralforeningen af Beværtere i Danmark“:

Til den høje Rigsdag!

Da det af Ædruelighedskommissionen udarbejdede og af Indenrigsministeren under 17. ds. i Rigsdagen fremsatte „Forslag til Lov om Beværtning og Herbergeri samt om Handel med stærke Drikke“ ganske naturligt griber stærkt ind i Beværternes og Restauratørernes Forhold, tillade undertegnede Foreninger os i korte Træk at fremsætte de Betragtninger, som dette Lovforslag, set med vore Øjne, maatte give Anledning til.

Som bekendt blev Ædruelighedskommissionen i sin Tid nedsat for at undersøge Alkoholforbruget og paavise Midler til Formindskelse af dette Forbrug.

Man er i Lovforslaget aldeles urigtigt gaaet ud fra, at Alkoholforbruget er afhængigt af Udskænkningstedernes Antal, og Følgen deraf er bleven den, at der nu forelægges et Lovforslag, som for en uoverskuelig Fremtid med eet Slag ordner alt Beværtervæsen paa et saadant Grundlag, at den i Stedet for at være en Lov i frisindet Retning tværtimod fremtræder som en Undtagelseslov med Grundregelen Monopolisering.

Hertil kommer, at hele dette Lovforslag er af en saadan Art, at det, ført ud i det praktiske Liv, hurtigt vil vise sig umuligt og vil vække Misfornøjelse, baade blandt Publikum og blandt Restauratørerne, hvem det i første Række navnlig vil ramme, og hvis Forretninger i den allerføleligste Grad ville lide under disse Lovbestemmelser.

Vi skulle i Ærbødighed tillade os omstaaende at paavise de væsentligste Mangler ved Lovforslaget ved i saa korte Træk, som det er muligt, at gennemgaa Lovforslagets enkelte Paragraffer. *)

Endnu skulle vi tillade os i Ærbødighed at bemærke, at der i Lovforslaget ikke indeholdes nogen som helst Bestemmelse gaaende ud paa at sikre Salgsværdien enten af alt eksisterende eller fremtidige Forretninger. Ganske vist gives der i Lovens § 21 Indenrigsministeren Ret til, under visse nærmere fastsatte Bestemmelser og i visse nærmere præciserede Tilfælde, at udstede Bevillinger uden Hensyn til den i Loven fastsatte Antalsbegrænsning, men denne Bemyndigelse omfatter ikke paa langt nær alle Slags Forretninger, navnlig ikke det største Antal, Mellemklasse-Restaurationer og -Hoteller, og selv om saa var, vil det stedse vise sig at være uheldigt, at saadanne Bevillingers Givelse alene beror paa en ministeriel Afgørelse.

Skal Lovforslaget vedtages i dets nuværende Skikkelse, vil det med andre Ord sige, at man herigennem aldeles umuliggør al Handel med Restaurationer og Hoteller

*) Udeladt her.